

Amerikai magyar karácsony

Irta: ECKHARDT TIBOR

A BÉKE ÜNNEPE még soha tragikusabb körülmények között nem köszöntött reánk magyarokra bárhol éljünk széles e világon, mint ezidén. Több évi vergődés után ez év áprilisában a nazi erőszak legázolta független Magyarországot. Azóta feltartóztathatatlanul mélyül a szakadék, mely felé a magyar nemzet sodródik. Népünket Hitler beletaszította a balkáni háborúba, hadseregünket kivezényelte a végtelen orosz síkságra, háboruba kevert minket, Anglia felé bizalommal tekintő magyarokat a brit birodalommal és végül az örültség netovábbjaként hadat üzentetett a jelenlegi magyar kormánnyal a világ legnagyobb hatalmának, az amerikai Egyesült Államoknak, melynek mi magyarok csak bálával tartozunk. Nemcsak azért, mert milliónyi magyarnak adott új hazát és nagyobb darab kenyeret mikor saját országából kiszorult, de azért is, mert a trianoni békeszerződést felismerve, annak igazságtalanságait az amerikai Egyesült Államok sohasem ratifikálta és az elmúlt néhez két évtizedben gazdasági, de politikai téren is Amerika mindig jóakaratot mutatott Magyarország iránt. Hadat üzeni az Egyesült Államoknak a legnagyobb esztelenség volt és bünnös merénylet a magyar nemzet jólfelfogott érdekei ellen. Soha még világosabban be nem igazolódott, hogy egy kis nemzetre a legnagyobb veszély, ha politikai függetlenségéről lemond és szolgálai eszközévé válik egy nagyhatalomnak. Százszoros a veszély, ha ez a nagyhatalom a nazi német birodalom.

Boldog lennék, ha igaznak bizonyulna az a hír, hogy az amerikai Egyesült Államok az európai kis népek hadüzenetére nem hadüzenettel válaszolna. Mit jelentene ez? Azt, hogy az amerikai Egyesült Államok felismerte és elismeri azt a tényt, hogy az európai kis nemzetek elvesztették önrendelkezési lehetőségeiket, kormányaik nem nemzeti kormányok, hanem nazi bábkormányok, cselekedeteikért nem a kis nemzetek, hanem a nazi diktatura a felelős. Boldog lennék, ismétlem, ha ez lenne a döntés, mert nyilvánvaló lenne akkor az is, hogy a nagylelkű ország a súlyos provokáció ellenére keresztényi türelemmel, nagyvonalúan nézi az európai tragikus történéseket és a legegyszerűbb polgár előtt is világossá válna a tény, amely felől sohasem kételkedtem és ma sem kételkedem, hogy az amerikai Egyesült Államok még a mai helyzetben sem európai kis népek ellen fog harcolni, hanem az érdekükben, az ő felszabadulásukért száll sikkra. A szörnyű lecsuszás ellenére egy eljövendő igazságos béke reményével nézhetünk mi magyarok az elkövetkezendő események elé, ha az amerikai szellem ily fényesen győzedelmeskedik az Európából áramló gyűlölet hullámok és gonosz befolyás felett. Az amerikai magyarság mindenesetre megtette kötelességét, teljes egységben sorakozott fel saját elnöke, fővezére és amerikai politikai eszményei mellett. Nem a kényszer-helyzet, hanem az okos belátás és az amerikai új hazához való őszinte ragaszkodás keltette életre azt a határozatot, amely Pittsburghban november végén lelkesítő jelenetek között született meg és az amerikai magyarságot a most folyó világmérfőzés során minden igaztalan támadással szemben meg fogja védeni.

A nagy világpolitikai történések mellett az amerikai magyarság jogos érdeklődéssel fordul Európának ama része felé, hol sokaknak a bölcsője ringott, a szétszaggatott Duna-völgy háboruba, téli fagyba, nélkülözé-

sekbe és szolgaságba süllyedt tájai felé. Ennek a magyarokra viruló tájnak az újraépitése a legnagyobb államférfiui feladat, mely a háboru befejeztekor a világ államférfiuiira fog várakozni. Karácsony szent ünnepén a békegondolat kell hogy megihlessen mindannyiunkat és a dunavölgyi béke érdekében mi magyarok el kell határozzunk és meg kell hogy tegyünk már most mindent, ami szerény erőnkől telik, hogy a mostanihoz hasonló katasztrófa a jövőben elkerülhető legyen.

Az a hat pontba foglalt program, amelyet az amerikai magyarság Pittsburghban egyhangulag magáévá tett, a tisztességes dunavölgyi béke alapelveit foglalja magában, nagy és őszinte hozzájárulás a mi részünkről az egyetemes béke nagy ügyéhez. Hogy idáig eljussunk, le kellett vetkőzni magunkról minden nagyravágyást, minden uralmi szándékot, minden önzést és hiuságot. A keresztény tanítás jegyében születtek meg ezek az elvek: "Ne kívánd felebarátodnak, amit nem kívánsz önönmagadnak." A teljes egyenjogúság, a maradéktalan kölcsönösség és a testvéri egyvetértés azok az érzelmek, melyek az amerikai egységet áthatották, amikor a dunai szövetség nagy gondolatát teljes egészében magáévá tette. Önmagának és az otthoni magyarságnak hasznosabb szolgálatot az amerikai magyarság nem tehetett, mint amikor jószándékának ezt a nyilvánvaló bizonyosságát minden kényszer nélkül, saját elhatározásából szolgáltatta. Elhatároztuk azt is, hogy bármí gyér legyen ma még a visszhang, baráti kényujtásunkat szomszédaink felé, akikkel elválaszthatatlan sorsközösségben élünk, addig fogjuk megismételni, míg kinyujtott kezünket el nem fogadják. A mai vérző világban, a béke szent ünnepén megujitjuk a szent fogadalmat, mert tudjuk, hogy csak ez az út vezet el árva népünket a jobb jövőbe.